

eeuwen bestond — te willen toepassen. Veel-
eer is er gedacht aan een tijd, dat ook de
Egyptenaren Jahwe, Israëls god, zouden
eeren.

Nog minder overtuigend is de schrijver als
hij in het Engelsche volk wil zien „de verloren
10 stammen”. Men weet, dat het oude Israëlie-
tische rijk na Salomons dood in twee rijken
opgelost, het Noordelijke, het rijk der 10
stammen, dat eenige eeuwen later door de
Assyrische wereldmacht werd overweldigd, en
het Zuidelijke, dat van de twee stammen, dat
een paar eeuwen later door Babylon met ge-
weld werd bemachtigd. Nu is het bekend, dat
dit Zuid-Israëlietische volk, de Judeërs, Joden,
later weer in hun land terugkeerde. Maar die
van Noord-Israël werden verstrooid en hun
spoor verliest men. Dat zouden dan nu de
Engelschen zijn. Een bewering, die mij hoogst
onwaarschijnlijk voorkomt, gezien taal en af-
stamming van dit volk. Ik geloof dus, dat wij
tegenover het in menig opzicht merkwaardige
boek van Davidson wel eenigszins sceptisch
moeten staan.

Vooralsnog meen ik, dat wij toch moeten
aannemen, dat de pyramide van Cheops wel
degelijk Egyptisch is. En de opvatting, dat
de wonderlijke gangen, eindigend in een open
sarcophaag, de loutering, het oordeel en den
ingang tot heerlijkheid der menschenziel na
den dood symboliseeren, lijkt mij waarschijn-
lijker dan de meening, dat hierin het wereld-
drama der menschheid en zijn ontkenning
wordt onthuld.

Aan een beoordeeling der astronomische
gegevens durf ik mij niet te wagen. Ik zou wel
eens willen weten wat Nederlandsche astronomen
hierover oordeelen. Maar als, wat ik toch
aannemelijk acht, in deze pyramide en haar
bouwordering juiste gegevens liggen, die
eerst de hedendaagsche astronomen eigenlijk
zoo precies hebben gekend, dan zijn wij ge-
neigd te zeggen: „Wat een wijsheid Gods is
er daar geweest in dat oude volk en speciaal
in den ontwerper van dit grootsche bouw-
werk.”

En dan beamen ook wij: „De steenen
spreken”.

C. H. R. L.

*Jozef Rulof: „Zielsziekten van gene
zijde bezien”. Mouton & Co., 's-Graven-
hage, 1939. Geb. f 3.90.*

Zooals bekend zijn er in de laatste jaren
een aantal boekwerken verschenen, waarin de
heer Rulof allerlei wederwaardigheden en les-
sen door hem, naar hij voorgeeft, op het
astrale plan beleefd en opgedaan, heeft neer-
gelegd. Ook bovengenoemd boek maakt op
de voorgaande reeks geen uitzondering en

maakt gewag van belevenissen, die niet van
deze wereld zijn, ervaringen, die verband
houden met het vraagstuk der krankzinnig-
heid.

Geheel in Wicklandschen stijl gehouden
tracht R. aan te toonen, dat krankzinnigheid
in haar diverse fasen haar oorzaak vindt in
bezetenheid door demonen en geesten, die in
de aura der patiënten gevangen de sympto-
men der krankzinnigheid doen ontstaan. On-
der leiding van zijn geestelijken leider wor-
den enkele menschen door de magnetische
krachten van het medium van hun kweldivels
verlost en genezen, terwijl in dit boek nog
een beschrijving volgt van een buiten-lichamel-
ijk uitstapje langs diverse krankzinnigen-
gestichten, die wat de daar heerschende toe-
standen betreft meer aan de middeleeuwen
dan aan de 20ste eeuw doen denken, waarbij
de leider Alcar gelegenheid vindt om allerlei
theorieën te ontvouwen over krankzinnigheid.
God, hiernamaals en andere dergelijke proble-
men, die de diepste filosofie ten nauwste
raken. Wij moeten helaas constateeren, dat
het gedeelte, dat hierover handelt, vaak een
grootte verwardheid en vele ongerijmdheden
ten toon spreidt, welke geenszins er toe zullen
bijdragen andere in hetzelfde werk geponeer-
de stellingen voor den wat sceptisch aange-
legden lezer aannemelijk te maken.

Het zou ondoenlijk zijn om al onze bezwa-
ren hier uiteen te zetten, maar er zijn twee,
die wij hier even willen releveeren.

(1) R. — of zouden we feitelijk moeten
zeggen Alcar — is een reïncarnist en volgens
dit dogma worden nu de diepste levensproble-
men met een handomdraaien „opgelost”.

Zoo wordt b.v. het zoo onnoemlijk gecompliceerde vraagstuk der homosexualiteit met één slag „opgehelderd” door aan te nemen, dat in zulk een abnormale zich een ziel heeft gereïncarneerd, die in een vorig leven tot een ander geslacht had behoord. Het sexueel gevoel van de vorige incarnatie zou in het lichaam van tegenovergestelde sexe in de laatste incarnatie nog aanwezig zijn en nader werken, waardoor de homosexualiteit haar verklaring vindt. Maar een ieder, die deze abnormaliteit in al haar ingewikkeldheid wat nader heeft bestudeerd zal moeten toegeven, dat de zaak waarachtig niet zóó eenvoudig is, als Alcar ons wil doen gelooven.

(2) De ergste afdwaling in dit boek achten wij de hoogst zonderlinge theorieën, verkondigd in verband met het moederschap en haar plaats en beteekenis in het wereldgebeuren. Lees nu eens deze passage op blz. 143:

„God schiep den mensch. *God schiep een verbinding met zich zelf, dat het vrouwelijk*

lichaam, de moeder is.

Was dit wezen niet geschapen, zoo hadden wij met God geen verbinding, waren wij niet Goddelijk.

Het vrouwelijk lichaam nu, André, heeft dus verbinding met God, dat wil zeggen is in een toestand om te ontvangen." Enz. Enz.

En op dit thema wordt dan van alles en nog wat, dat voor ons volkomen onbegrijpelijk is, verder geborduurd.

Wij gelooven, dat de heer R. in zijn oprecht streven bepaalde wetenschappelijke kringen tot de spiritistische opvattingen over te halen, er beter aan had gedaan de tijdens zijn „uittredingen" opgedane theologische, filosofische en andere voorstellingen aangaande de diepste levensproblemen over God, Goed en Kwaad e.d.m. niet aan de openbaarheid prijs te geven.

G. Z.

Tijdschrift voor Parapsychologie.
Uitgave Wegelin, Hilversum.

Het Mei-nummer opent met een beschouwing van den heer J. J. Poortman over de vraag, of er een speciale kracht van het oog bestaat. Schrijver zelf schijnt er van overtuigd te zijn, want op blz. 102 zegt hij „er zeker van te zijn, dat het betreffende staren de oorzaak is geweest van mijn opkijken op straat". De heer P had, loopende op straat, de nijging gehad op te kijken en toen gezien, dat iemand naar hem keek.

Op goed gedocumenteerde wijze geeft de heer P. een overzicht van hetgeen anderen en hij zelf op dit gebied ervaren hebben, en, al is dit nog niet erg overtuigend, toch krijgen men sterk den indruk, dat die vraag eenmaal bevestigend beantwoord zal worden.

De heer Dr. Tenhaeff vervolgt en besluit zijn studie over de Raja-Yoga, in haar verhouding tot de parapsychologie.

Er zijn verschillende vormen van Yoga, en de Raja-Yoga beoogt in 't bijzonder door ademhalingsoefeningen de latente zielekrachten in den mensch tot ontplooiing te brengen. Wij weten dat, toen destijds de groote discipel van Ramakrishna, Vivekananda, zijn tournee door Amerika maakte, hij daar deze Yoga gebracht heeft. Door een rythmische, steeds meer vertraagde ademhaling wordt eerst bereikt, dat men een volkomen zelfbeheersching krijgt, en daarna dat de helderziendheid in meerdere of mindere mate wordt opgewekt, en zelfs dat de inwonende geest in contact gebracht kan worden met den Algeest. Van Ramakrishna is bekend, dat hij dagen zonder onderbreking in den Samadhi-toestand, den hoogst bereikbaren graad, kon verblijven, waarbij zijn geest als opgenomen was in den schoot van den Algeest.

Dit probleem wordt door Dr. Tenhaeff nader bestudeerd. Hij merkt op, dat Hereward Carrington persoonlijk de Yoga-oefeningen gedaan heeft, maar na twee jaar er mede is opgehouden, omdat deze vond, dat een parapsycholoog beter doet zelf geen medium (magiër) te zijn. Ofschoon het hem niet gelukte te geraken in dien toestand, welken Bueke met den naam „kosmisch bewustzijn" heeft aangemerkt, zoo zegt hij nochtans voldoende ver gekomen te zijn om te erkennen, dat deze psychische toestand volstrekt niet slechts in de verbeelding van hen, die er over geschreven hebben, bestaat.

Dr. Dietz komt terug op zijn artikel over het „Niemandland" der parapsychologie, en zegt, dat het „niemandland" nog geen „verloren land" beteekent; alleen wil dit zeggen, dat dit terrein nog niet met eenig succes betreden kan worden. Hetgeen inderdaad een juiste verklaring is, althans van het woord „Niemandland".

A. S.

Korte uiteenzetting over het onderwerp Parapsychologie-psychometrie door Herm. Nout. f 0.25, bij den boekhandel of bij den schrijver, giro 231107, Hilversum.

In dit bescheiden werkje geeft de schrijver zijn inzichten weer over de psychometrie. Al opent het geen nieuwe perspectieven, ongewijden geeft het een goed beeld van het behandelde onderwerp.

A. S.

IN DEN GREEP DER GODEN.

In een artikel „In den greep der goden", zegt Albert Helman onder meer het volgende:

„En ik zelf ben bevriend geweest met een Amerikaansche die, sinds zij een bepaald sfinxachtig, beeldje, niet grooter dan een vuist, een „echte tarasca" ditmaal (de dame is een oudheidkundige van beroep) in haar bezit heeft, door ziekte en ongeluk achtervolgd wordt, die zij zelfs niet met haar vele dollars vermag af te wenden. De wetenschappelijk gevormde dame begint aan het onheilbrengende beeldje te gelooven en deelde mij onlangs, bijna onder tranen mede, dat ze het tracht te verkoopen. Zij zal er nog toe komen het weg te gooien of in het meer van Patzcuaro aan de blijvende vergetelheid prijs te geven."

INHOUD:

Visioenen van legergroepen en gevechten in de lucht. — Supernormale kunstuiting of Mediumniteit. — Merkwaardig. — Door het leven gaan. — Onze hersenen en de trance-toestand. — Pleidooi voor het bestaan van bezetenheid door kwade geesten. — Enkele nog niet gepubliceerde gevallen van mediumschap. — Osiris-legende en doodendienst in het Oude Egypte. — Boekbespreking. — Advertentie.